

Opis modułu kształcenia

Nazwa modułu (przedmiotu)		Patofizjologia kliniczna					Kod przedmiotu			
Kierunek studiów		dietetyka								
Profil kształcenia		praktyczny								
Poziom studiów		studia drugiego stopnia								
Forma studiów		stacjonarna								
Semestr studiów		I								
Tryb zaliczenia przedmiotu		Zaliczenie		Liczba punktów ECTS					Sposób ustalania oceny z przedmiotu	
Formy zajęć i inne		Liczba godzin zajęć w semestrze		Całkowita	2	Zajęcia kontaktowe	1	Zajęcia związane z praktycznym przygotowaniem zawodowym		0
		Całkowita	Pracy studenta							
Wykład		30	15	15	Zaliczenie ustne					50
Seminarium		30	15	15	Obrona przygotowanych prezentacji					50
Razem:		60	30	30					Razem	100%
Kategoria efektów	Lp.	Efekty uczenia się dla modułu (przedmiotu)							Efekty kierunkowe	Formy zajęć
Wiedza	1.	zna i rozumie w pogłębionym stopniu związek między czynnikami zaburzającymi stan równowagi procesów biologicznych a zmianami fizjologicznymi i patofizjologicznymi;							K_W01	wykłady seminarium
	2.	zna i rozumie w pogłębionym stopniu wpływ procesów patologicznych, w tym zapalenia, na metabolizm, trawienie i wchłanianie składników odżywczych							K_W05	wykłady seminarium
	3.	zna i rozumie w pogłębionym stopniu oraz potrafi wymienić postacie kliniczne najczęstszych chorób układów i narządów, chorób metabolicznych oraz zaburzeń gospodarki wodno-elektrolitowej i kwasowo-zasadowej							K_W05	wykłady seminarium
Umiejętności	1.	potrafi powiązać objawy kliniczne choroby z wywiadem, wynikami badań obrazowych, czynnościowych oraz wynikami oznaczeń laboratoryjnych.							K_U09	seminarium
	2.	potrafi właściwie dobierać metody diagnostyczne do oceny nieprawidłowości zachodzących w funkcjonowaniu organizmu i krytycznie się odnosi do uzyskanych wyników							K_U13	seminarium
Kompetencje społeczne	1.	jest gotów do krytycznej oceny własnych ograniczeń z zakresu patofizjologii klinicznej							K_K01	wykłady seminarium
	2.	jest gotów do oceny deficytów i potrzeb edukacyjnych innych osób, promując postawę uczenia się przez całe życie							K_K02	wykłady seminarium

Treści kształcenia

Forma zajęć	Metody dydaktyczne
Wykład	Prezentacje multimedialne
Tematyka zajęć	
Krótkie omówienie przedmiotu – podstawowe pojęcia w zakresie przedmiotu, pojęcie zdrowia i choroby, homeostaza i adaptacja. Immunologiczne mechanizmy patologiczne, procesy towarzyszące zapaleniu. Podstawy zaburzeń gospodarki wodno-elektrolitowej i kwasowo-zasadowej (odwodnienie, przewodnienie, zaburzenia gospodarki Na, K, Ca). Zaburzenia odżywiania oraz przemiany materii. Zaburzenia gospodarki hormonalnej – podstawy. Zaburzenia hormonalne gospodarki wapniowo-fosforowej. Patogeneza cukrzycy. Patofizjologia układu nerwowego ze szczególnym uwzględnieniem regulacji autonomicznych. Podstawy patofizjologii układu krążenia (niewydolność krążenia, wstrząs). Podstawy patofizjologii układu oddechowego (niewydolność oddechowa, nadciśnienie płucne, metaboliczna i dokrewna czynność płuc). Podstawy patofizjologii układu krwiotwórczego. Patofizjologia układu moczowego (przewlekła i ostra niewydolność nerek, kamica nerkowa, immunologiczne uszkodzenia nerek). Patofizjologia przewodu pokarmowego (miejscowe mechanizmy obronne, zaburzenia perystaltyki). Patofizjologia choroby wrzodowej żołądka i XII-cy. Zaburzenia czynności mechanicznej, niedrożność jelit. Zaburzenia trawienia i wchłaniania – zespoły upośledzonego wchłaniania. Biegunki. Podstawy patologii wątroby. Zaburzenia metabolizmu bilirubiny, żółtaczki. Patogeneza nadciśnienia wrotnego. Niewydolność wątroby (zespół wątrobowo-nerkowy, encefalopatia i śpiączka wątrobowa).	

Forma zajęć	Metody dydaktyczne
Seminarium	Omówienie i obrona przygotowanych samodzielnie przez studenta prezentacji dotyczących wskazanych zagadnień
Tematyka zajęć	
Podstawowe parametry homeostazy w badaniach laboratoryjnych. Zespoły złego wchłaniania – podstawowe narzędzia diagnostyczne. Niewyrównana cukrzyca – podstawowe objawy, rozpoznanie w oparciu o badania laboratoryjne. Zespół metaboliczny – kryteria rozpoznania, mechanizm patogenetyczny. Wrodzone zespoły złego wchłaniania – patomechanizm, rozpoznanie. Kontrola leczenia cukrzycy typu drugiego w oparciu o kryteria biochemiczne. Przewlekłe biegunki – patomechanizm, diagnostyka laboratoryjna. Anemia złośliwa – patogeneza, diagnostyka laboratoryjna. Niedożywienie – patomechanizm, diagnostyka. Patomechanizm anemii niedoborowych – podstawowe narzędzia diagnostyczne. Patomechanizm nadwagi/otyłości. Patomechanizm obrzęków w przebiegu nadciśnienia wrotnego. Nadciśnienie wtórne – patomechanizm, podstawowe narzędzia diagnostyczne. Autoimmunologiczne schorzenia nerek. Ostre biegunki – patomechanizm, objawy kliniczne.	